

# Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 13.12.1971, sp. zn. T Tz 103/71, ECLI:CZ:NS:1971:TZ.103.1971.1

**Číslo:** 35/1972

**Právní věta:** Za přečiny proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2, proti pracovní kázní podle § 8 a proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. nelze uložit trest nápravného opatření v trvání delším než 6 měsíců.

**Soud:** Nejvyšší soud České soc. rep.

**Datum rozhodnutí:** 13.12.1971

**Spisová značka:** T Tz 103/71

**Číslo rozhodnutí:** 35

**Číslo sešitu:** 6

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Nápravné opatření, Přečiny, Trest, Ukládání trestu

**Předpisy:** 140/1961 Sb. § 3 odst. 4  
§ 13 odst. 1 76/1952 Sb. § 11  
§ 2 odst. 6 150/1969 Sb. § 3 odst. 2  
§ 23 odst. 1  
§ 31 odst. 1  
§ 44  
§ 44 odst. 3  
§ 45 odst. 2  
§ 79 odst. 1 141/1961 Sb. § 2 odst. 5  
§ 8  
§ 9 odst. 2

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

Č. 35/1972 sb. rozh.

Za přečiny proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2, proti pracovní kázní podle § 8 a proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. nelze uložit trest nápravného opatření v trvání delším než 6 měsíců.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 13. 12. 1971 sp. zn. [T Tz 103/71.](#))

Okresní soud v Šumperku uznal rozsudkem ze dne 28. ledna 1971 sp. zn. 4 Ta 146/70 obviněného

vinným přečinem proti pracovní kázni podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. a uložil mu trest nápravného opatření v trvání sedmi měsíců se srážkou 15 z odměny za práci.

K stížnosti pro porušení zákona podané ministerstvem spravedlnosti zrušil Nejvyšší soud tento rozsudek ve výroku o trestu a přikázal okresnímu soudu, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Ustanovení § 8 zák. č. 150/1969 Sb. stanoví na přečin proti pracovní kázni trest odnětí svobody do tří měsíců nebo nápravné opatření nebo peněžitý trest do 5000 Kčs nebo zákaz činnosti. Zákon o přečinech nestanoví v žádném ze svých zvláštních ustanovení dolní a horní hranici trestu nápravného opatření, a proto je třeba použít obdobně (§ 13 odst. 1 cit. zák.) obecné části trestního zákona (§ 44 tr. zák.). To znamená, že za přečin nemůže být uložen trest nápravného opatření nižší než dva měsíce a výše srážek ze mzdy se řídí ustanovením trestního zákona, tj. § 44 odst. 3. Pokud jde o horní hranici trestu nápravného opatření, je otázka, zda může být tento druh trestu uložen v takovém trvání, že by v případě přeměny v trest odnětí svobody mělo dojít k překročení horní hranice sazby trestu odnětí svobody stanovené v těch ustanoveních zákona o přečinech, která stanoví nižší horní hranici trestu odnětí svobody než šest měsíců.

Odpověď na tuto otázku je třeba hledat v jiných obecných ustanoveních trestního zákona. Z ustanovení § 3 odst. 4, § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zák. o účelu trestu lze dovodit, že zákonné trestní sankce jsou výrazem stupně nebezpečnosti pro společnost, který je pro trestné činy a přečiny příznačný. Typová společenská nebezpečnost je pak u jednotlivých druhů trestných činů a přečinů charakterizována konkrétním rozpětím trestní sazby trestu odnětí svobody ve zvláštní části (zvláštních ustanoveních) trestního zákona a zákona o přečinech. Pokud se ukládá jiný druh trestu než trest odnětí svobody, nemůže být uložen v takové výši, aby při případné přeměně v trest odnětí svobody byla zákonná trestní sazba trestu odnětí svobody překročena; připuštění opaku by bylo v rozporu se zásadami socialistické zákonnosti.

Okresní soud tedy porušil zákon v ustanovení § 8 zák. č. 150/1969 Sb. ve vztahu k ustanovení § 45 odst. 2 tr. zák., když uložil trest nápravného opatření v trvání delším než šest měsíců. Redakční poznámka: U mladistvých je nutno přihlížet při určení sazby nápravného opatření též k ustanovení § 79 odst. 1 tr. zák.